

[Anne Grete Holmsgård]

var debat, et svar fra hr. Niels Helveg Petersen, fordi industriministeren gik herop og sagde, at han også ønskede, at rådet skulle være beslutningsdygtigt med hensyn til, hvad der skulle udarbejdes af redegørelser eller ej i monopoldirektoratet. Da sagde hr. Niels Helveg Petersen: vi har kun taget stilling til én ting i dag, nemlig at ankeinstansen skal flyttes, og intet andet. Det kunne man ikke opfatte på anden måde, end at det radikale venstre vendte sig imod, at monopolrådet skulle være den instans, der afgjorde, hvilke redegørelser der skal udarbejdes i monopoldirektoratet, og hvad der skal offentliggøres.

Så stiller fru Janne Normann sig herop – og nu er hun oven i købet også gået ud ad døren – og siger: det her er lige efter vores hjerte; det var fuldstændig det, vi fik igennem, da vi stemte for dagsordensforslaget. Nej, det er simpelt hen noget sludder og vrøvl. Det er langt mere end det, der kom igennem herinde ved det dagsordensforslag, der blev fremsat af regeringspartierne og vedtaget med stemmer fra den radikale gruppe, for det drejede sig nemlig kun om at flytte ankeinstansen og ikke om at stække monopoldirektoratet, hvad dette her vitterligt drejer sig om.

For det, der sker, hvis lovforslaget ellers går igennem – hvad jeg sandelig håber det ikke gør – er, at man tillægger monopolrådet hele bemyndigelsen til at afgøre, hvilke redegørelser der overhovedet skal påbegyndes. Man skal ikke være særlig fantasifuld for at finde ud af, at det vil blive totalt tandløse og irrelevante redegørelser, og at det i hvert tilfælde ikke vil blive redegørelser som den indtil videre standsede redegørelse om discountbutikker. Det finder vi vil være særdeles uheldigt, for det vil betyde, at de små lyspunkter, der har været i forbindelse med monopoltilsynet, nemlig de redegørelser, der er blevet udarbejdet i direktoratet, forsvinder.

Derfor er det så helt utroligt, at de radikale går herop og siger, at det går de helt ind for. De radikale var med til at vedtage den prisstoplov i 1979, som var grundlaget for oprettelsen af det kontor, der udarbejder redegørelser. Det blev oprettet på baggrund af en vedtagelse, som det radikale venstre var med til, og så stiller de radikale sig bare op og siger: ja ja, osv., vi går helt ind for dette her, uden i øvrigt at argumentere, og nu er mulighederne for at argumentere med dem

eller presse dem til det jo forsvundet, fordi den radikale ordfører skulle skynde sig ud ad døren.

VS er imod, både at man flytter ankeinstansen, og at man tillægger rådet den myndighed, som man gør her, og jeg vil da gerne gentage, hvorfor vi er imod, at man flytter ankeinstansen. Det er vi af den simple årsag, at vi ikke ønsker den væk fra ministeren, for så længe den ligger hos ministeren, er ministeren jo ansvarlig over for folketinget, og så kan vi bringe sagen op her, når vi mener, at han administrerer på en måde, der ikke er i overensstemmelse med loven. I det øjeblik ankeinstansen ligger hos monopolankenævnet, kan man ikke bringe det op, så er det virkelig ovre i en administrativ instans, hvor det bare kan køre derude, uden at man har nogen som helst politiske muligheder for at tage disse urimeligheder op.

Ministeren skriver, at verserende sager også skal kunne komme ind under ankeproceduren, nu i monopolankenævnet, og jeg vil gerne have at vide, om det er den oprindelige redegørelse eller det er den beskærne redegørelse, som er ude til høring igen, der skal kunne tages op af monopolankenævnet. Det er ikke, fordi jeg tror, at monopolankenævnet vil omgøre ministerens beslutning; det ville virkelig være lidt for meget at tro på.

Ud over det kommer der nu til at stå direkte i loven, hvis ministeren får magt, som han har agt – men det håber jeg som sagt ikke han får – at fortrolige eller hemmelige oplysninger dog ikke må offentliggøres. Hvorfor skal det ind i lovtæksten? Hvad er der i vejen med den eksisterende lovtækt? Ministeren har hele vejen igennem argumenteret med, at han bare administrerede loven og påpegede, at en række af de oplysninger, der stod i discountredegørelsen var fortrolige i forhold til det, der stod i loven. Det lugter jo langt væk af, at det ikke bare var det, ministeren gjorde, når det oven i købet fremgår af denne lovændring, at det nu skal stå klart i loven.

Ud over det virker det, som om dette her vil få betydning for både tilsynets almindelige virksomhed og dets almindelige publikationer, og jeg har svært ved at opfatte det anderledes, end at de publikationer ikke længe må indeholde oplysninger om gennemsnitlige indkøbspriser, gennemsnitlige avancer eller gennemsnitlige rabatter, for det var jo